

POLITIEK IN DE HAAN *een sprookje?*

Het sprookje van de reus en de kabouters

door Wilfried Vandaele

Er was eens, zeer lang geleden in de vorige eeuw, een dorpje bij de zee, dat bewoond werd door een reus met zijn familie en door enkele kabouterfamilies. De reus woonde in een groot kasteel. Omdat hij zoals alle reuzen groot en sterk was, speelde hij al jaren de baas over het dorp. Hij had een aantal kinderen. Het waren dan wel reuzenkinderen, maar als het erop aan kwam, waren het broekschijters, die bij het minste gevaar wegcropen achter de rug van de reus.

De verschillende soorten kabouters leefden in hutten: je had *duinkabouters*, die in één van de uithoeken woonden, *kerkkabouters*, *boomkabouters* en nog een paar andere soorten. Je kon ze herkennen aan hun kleur. De boomkabouters waren geelgroen, de kerkkabouters oranje en de duinkabouters een soort appelblauwzeegroen. Voorts werd ook wel eens een rode of bruine kabouter opgemerkt, maar die waren zeldzaam en ze waren bij wet beschermd. Sommige kabouters veranderden op gezette tijden ook van kleur, wat het geheel alleen maar ingewikkelder maakte.

De duinkabouters hadden kort tevoren een nieuwe leidster gekregen: Sneeuwvitje. Zij was jarenlang de vriendin geweest van de reus. Op een keer had hij haar verboden voor de derde keer in één week tijd een nieuw kleedje te kopen, waarop ze boos was weggelopen en haar intrek had genomen bij de duinkabouters.

De leider van de kerkkabouters was nog zeer jong en onervaren, en liep aan de hand van een paar oudere kerkkabouters, onder wie zijn vader. Zoals Sneeuwvitje gedroeg de leider van de kerkkabouters zich altijd lief en vriendelijk. Hij lichte iedereen toe en was altijd keurig gekapt en gladgeschoren, wat voor een kabouter vrij uitzonderlijk is.

De leider van de groengele kabouters was een nors, ietwat verwilderd creatuur, die echter omringd werd door een groep lieve elfjes, wat toch een en ander goedmaakte.

Toen de reus door het dorp liep, beschadigde hij met zijn grote voeten planten en jonge boompjes en af en toe ook een hut van een kabouter, en het gebeurde meer dan eens dat hij –zonder zich daar verder om te bekommeren– een kabouter plattrapte als die zich niet snel genoeg uit de voeten had kunnen maken.

Op een dag waren de kabouters het beu om door de reus in het beste geval afgeblaft en in het slechtste geval platgetrapt te worden.

Ze besloten in opstand te komen en aan alle bewoners van het dorp te vragen wie zij in de toekomst als baas wilden: de reuzen of de kabouters.

Alle bewoners van het dorp vulden op een speciaal daartoe gekozen dag, ik geloof 8 oktober, een papiertje in en de kabouters haalden het warempel van de reus.

SAMEN

De kabouters, alle kleuren door elkaar, dansten in het rond. Terwijl zij overlegden hoe ze het dorp mooier konden maken en beter konden besturen dan de reus het in het verleden had gedaan, staarde Sneeuwwitje dromend voor zich uit. Zij zag al een hele garderobe voor zich met nieuwe kleedjes die zij dringend wou gaan passen.

Ondertussen zat de reus in een hoekje van zijn kasteel te knorren en te klagen. En als hij niet zat te jammeren, sprong hij briesend rond alsof hij de gekke koeienziekte had, in die tijd een erg populaire aandoening bij reuzen.

De reus ging uithuilen bij een van de kerkkabouters die een winkel had in zijn buurt en die in het dorp "de bazaarkabouter" werd genoemd. De reus had die kerkkabouter wel al twintig jaar lang met zijn reuzenvoet trappen voor de kont verkocht tot die paars zag. Maar nu zei de reus dat hij spijt had, en voor de bazaarkabouter zou zorgen als voor zijn eigen zoon. De bazaarkabouter, die 18 jaar eerder al eens een aantal van de boomkabouters in de zak had gezet, besloot dat nog maar eens te doen. Kwestie van het niet te verleren.

De reus lachte in zijn vuistje, maar wist dat de hulp van die ene kerkkabouter niet genoeg was om zijn oude macht te heroveren. De kinderen van de reus vonden trouwens dat ook eens gepraat moest worden met de geelgroene kabouters. De reuzenkinderen vonden zelfs dat de reus niet langer de baas moest spelen over het dorp, maar dat hij moest aanbieden aan de leider van de geelgroene boomkabouters om dat baas spelen van hem over te nemen. Zo geschiedde. Met een paar van zijn kinderen trok de reus naar de hut van de boomkabouter en deed hem het voorstel.

De boomkabouter aanvaardde het voorstel echter niet. Hij had met de kerkkabouters afgesproken dat, als er met de reus onderhandeld moest worden, boomkabouters en kerkkabouters dat samen zouden doen. De gladgeschoren leider van de kerkkabouters, die in de struiken had plaatsgevat voor de hut van de boomkabouter, en alles

zag gebeuren, dankte de boomkabouter ervoor dat hij zich zo correct had gedragen tegenover de kerkkabouters. Hij beloofde op zijn eerste communie-zieltje –want dat hadden de kerkkabouters- dat hij en zijn vrienden de boomkabouters nooit meer in de steek zouden laten, en dat ze inderdaad samen met de reus zouden praten.

Ook de reus was onder de indruk van het gebeuren en zwoer trouw aan de boomkabouter. Niet zomaar zweren, nee, hij zwoer op het hoofd van zijn kleinkinderen. Hij beloofde zijn leven te zullen beteren en samen met de kerk- en boomkabouters aan een nieuwe toekomst voor het dorp te zullen werken.

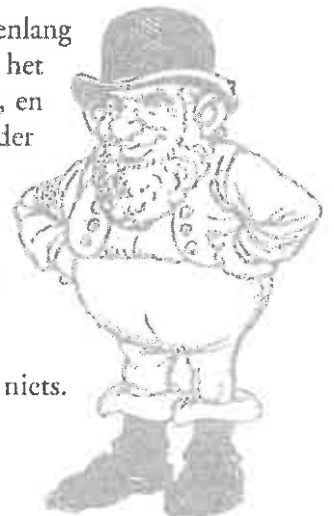
De boomkabouter beseftte natuurlijk wel dat hij risico's liep, maar hij ging ervan uit dat de reus en de kerkkabouter, als ze ook maar een greintje eergevoel en geweten hadden, hun woord moesten houden. En hoewel sommige kabouters er aan twijfelden, geloofde de boomkabouter dat de reus wel degelijk een geweten had. Trouwens, hij zou de hoofden van zijn kleinkinderen toch zomaar niet op het spel zetten. En dat de kerkkabouters een geweten hadden, daaraan kon toch zeker niet getwijfeld worden. Zij waren immers de specialisten van het geweten, en kwamen elke week in een groot gebouw bijeen om dat geweten te oefenen.

Maar de boomkabouter vergiste zich. De gladgeschoren leider van de kerkkabouters had in het kasteel van de reus een grote kist zien staan vol met sieraden en juwelen. Hij wou die kist te pakken krijgen en zelf de baas worden van het dorp. En daar had hij veel, nee alles, voor over. Hij besloot de reus te verleiden en op een avond sloop hij naar het kasteel. Bij de voordeur zag hij Sneeuwwitje staan, verkleumd, in haar zijden nachtjapon. Zij klopte zachtjes op de deur, en fluisterde lieve woordjes. Maar de reus deed niet open.

De gladde kerkkabouter lachte tevreden en sloop naar de achterkant van het kasteel. Een slaapkamerraam stond open en hij hoorde de reus snurken. Langs de klimop klom hij op naar het raam. Hij kroop naar binnen en wierp een blik op de kist met gouden muntstukken en zilveren schalen die aan het voeteinde van het bed stond. Zijn ogen glinsterden, zijn geweten en zijn eergevoel smolten weg als sneeuw voor de zon. Zachtjes liet hij zich tussen de lakens glijden. Hij voelde de warmte van de reus, ging dicht tegen hem aanliggen, en viel in slaap.

De boomkabouters, die zich jarenlang uit de naad hadden gewerkt om het dorp beter en mooier te maken, en zeker na het offer dat hun leider had gebracht, rekenden op het gegeven woord van de reus en van de kerkkabouters, bleven vol ongeloof en ontgoocheling achter.

En in het dorp veranderde niets. Helemaal niets.

Het bedrog van CVP en LB

Inleiding

Tegenover oneerlijkheid staat iedereen machteloos. Dat gevoel van machteloosheid overheerst momenteel bij de groep SAMEN, na wat de voorbije maanden allemaal achter de politieke schermen is gebeurd. De coalitievorming in De Haan is een verhaal van leugen en bedrog.

De inzet van de verkiezingen was dat er een ander beleid moest komen in De Haan.

1. Als dat *zonder de LB* kon, dan zou de vernieuwing grondig kunnen gebeuren, was de stelling.
2. Als het *met de LB* moest, dan kwam het erop aan niet te "depanneren", maar een coalitie te maken waarbij de vernieuwende krachten zo zwaar mogelijk konden wegen op het beleid.

De verkiezingen maakten de eerste optie mogelijk: een coalitie van NU, CVP en SAMEN zonder de LB. Na problemen binnen de CVP moest uiteindelijk de 2^e mogelijkheid bekeken worden: wat is mogelijk met de LB? SAMEN en CVP hadden onmiddellijk na de verkiezingen afgesproken dat ze niet afzonderlijk met de LB zouden samenwerken. Beide groepen zouden de constructie met NU steunen en als die constructie in duigen viel, zouden ze samen met LB onderhandelen.

De LB had bij monde van Cattrysse gezworen ("op de hoofden van mijn kleinkinderen") geen coalitie te zullen maken zonder SAMEN. Dat had o.a. te maken met de steun die SAMEN in 1989 vanuit de oppositie verleende bij de verkiezing van mevr. Flahaut tot OCMW-voorzitter.

Het verhaal dat hier kort wordt verteld, toont aan dat zowel CVP als LB woordbreuk pleegden.

Nieuwe coalitie

Op 8 oktober 2000 blijkt dat NU, CVP en SAMEN de LB-meerderheid breken. Ze sluiten nog dezelfde dag een coalitieakkoord.

Op vrijdag **13 oktober** worden de voordrachtformulieren voor burgemeester en schepenen ondertekend. E. Monbaliu zegt dat hij de voordrachtformulieren niet zal tekenen. Hij heeft moeite met de figuur van Lieven Beirens en aanvaardt niet dat J. Borny schepen zal worden voor de CVP en hijzelf niet. Later zal blijken dat Cattrysse Monbaliu heeft overgehaald om dwars te gaan liggen.

Aangezien Monbaliu niet wil tekenen, besluit SAMEN dat Mich Van Opstal de formulieren voorlopig ook niet tekent.

Wat bij Vandaele en Van Opstal nog vers in het geheugen lag, was hetgeen in 1982 gebeurde. Zij kwamen toen voor het eerst op met de lijst "De Haan 2000". Van Opstal was

lijsttrekker, Vandaele stond als prille twintiger op de vierde plaats. Monbaliu kreeg de tweede plaats. Van Opstal en Vandaele haalden de meeste voorkeurstemmen. Monbaliu profiteerde echter van de kopstemmen en hij was verkozen in de plaats van Vandaele. De toenmalige lijst van de burgemeester (LLB) wou een coalitie maken met De Haan 2000. Monbaliu weigerde echter te tekenen. Resultaat: de CVP ging in coalitie met LB en De Haan 2000 werd naar de oppositie verwezen. Uiteindelijk is nu, 18 jaar later, precies hetzelfde gebeurd.

Vandaele wordt na 8 oktober gecontacteerd door verschillende mensen van de LB. Hij herhaalt in alle gesprekken dat hij vasthoudt aan de constructie NU-CVP-SAMEN en als daar een kink in de kabel komt, hij bereid is met LB te onderhandelen op voorwaarde dat ook de CVP meedoet.

Alliantie CVP-SAMEN

Toen er **onmiddellijk na de verkiezingen** problemen rezen bij NU tussen Lieven Beirens en Bart Goethals, hebben CVP en SAMEN hun lot aan elkaar verbonden. Toen Monbaliu op vrijdag **13 oktober** weigerde om de voordrachten te ondertekenen voor de NU-CVP-SAMEN coalitie, werd dat verbond nog eens hernieuwd: CVP en SAMEN maakten de afspraak dat geen van beide afzonderlijk met de LB zou samenwerken of onderhandelen. CVP-voorzitter Depauw voegde daar zelfs aan toe dat als er een mandaat ingeleverd moest worden, de CVP dat zou doen aangezien Monbaliu een CVP-verkozene was.

Op vrijdag **20 oktober** vergaderde de groep LB en besloot de groep het burgemeesterschap aan te bieden aan Wilfried Vandaele als SAMEN een coalitie wou sluiten met LB. De tien gemeenteraadsleden van LB tekenden een voordrachtakte en in de vooravond werd die voorgelegd aan Vandaele. Hij hoefde maar te tekenen. Eén handtekening volstond.

De CVP, die wist wat er aan het gebeuren was, was in paniek. Stefaan Beirens belde Vandaele en vader Christiaan probeerde de LB-delegatie te onderscheppen. Terwijl de LB-delegatie met de voordrachtakte bij Vandaele zat, had die Stefaan Beirens aan de lijn. "Ik zal de voordracht niet tekenen en de CVP mee aan de tafel brengen, maar ik verwacht van de CVP dat zij daar geen misbruik van maakt om ons straks in de rug te schieten", zegt Vandaele aan Beirens. Beirens zegt dat de CVP respect heeft voor de faire houding van Vandaele en dat ze zich zeker ook aan hun woord zullen houden. De LB-delegatie vertrekt zonder handtekening.

De eed van Cattrysse

Cattrysse zei dat een ruime coalitie met SAMEN én CVP ook zijn voorkeur genoot. Blij dat Vandaele niet tekende –want daardoor kreeg hij zelf weer hoop op het burgemeesterschap- beloofde hij plechtig niet met CVP alleen te zullen praten of samenwerken. Op verschillende plaatsen en tijdstippen heeft Cattrysse die eed herhaald.

Op **29 oktober** heeft de eerste (en meteen de laatste!) ontmoeting LB-CVP-SAMEN plaats. Cattrysse begint de vergadering met aan de CVP te vertellen dat er in geen geval een coalitie komt zonder Vandaele. Verder wordt er concreet niets afgesproken, want de coalitie NU-CVP-SAMEN bestaat op papier nog en Monbaliu kan in principe nog van idee veranderen.

Het verraad van de CVP

Groot is de verbazing bij SAMEN als de CVP op **9 november** op eigen houtje een persconferentie houdt om te melden dat de coalitie met NU afgeblazen wordt.

Op vrijdag **17 november** verneemt Wilfried Vandaele in het gemeentehuis van Cattrysse dat er gesprekken zijn geweest met CVP en dat de CVP een brief zal bezorgen waarover de LB die avond zal vergaderen.

Vandaele belt Stefaan Beirens en Guy Depauw op. Zij ontkennen allebei dat de CVP een brief zal schrijven en herhalen dat niet onderhandeld zal worden zonder SAMEN.

Diezelfde vrijdagavond leest Cattrysse op de LB-vergadering een brief van de CVP voor !

De woordbreuk van Cattrysse

Een paar dagen later belt Lieve Van Damme Stefaan Beirens om te vragen hoe de zaken staan. Hij zegt dat er niets aan de hand is. In werkelijkheid hebben CVP en LB al op 18 november een principiële akkoord getekend.

Op 23 november bezorgt de CVP een onderhandelingsnota aan de LB.

Op 25 november belt Van Opstal met CVP-secretaris Jaak Adriaens. Die zegt dat hij niets weet van een brief aan de LB.

Op dinsdag 28 november vergadert LB over de onderhandelingsnota van de CVP.

Cattrysse zit wel nog met zijn belofte tegenover Vandaele en stelt voor dat LB een half mandaat afstaat als de CVP dat ook doet. De CVP weigert dat.

Ondertussen heeft Vandaele de bevestiging gekregen dat Beirens en Borny al enkele dagen eerder de burgemeestersvoordracht voor Cattrysse hebben ondertekend. De CVP ontkent dat in alle toonaarden.

Op 4 december vergadert de CVP. De CVP-achterban fluit de onderhandelaars terug en zegt dat enkel met LB wordt samengewerkt als SAMEN erbij is.

Op 11 december 2000 komen Stefaan Beirens en Guy Depauw op bezoek bij W. Vandaele en L. Van Damme. Opnieuw stellen ze dat CVP niet zonder SAMEN zal marcheren.

Op 12 december krijgt Vandaele van de provincie de bevestiging dat de voordracht voor Cattrysse binnen is, ondertekend door Borny en Beirens.

Op 16 december vergadert de CVP. Ze besluit toch alleen te gaan met de LB en SAMEN te laten vallen.

De bal ligt dan weer in het kamp van Cattrysse. Als hij wil, kan hij zowel zijn eigen LB-groep als de CVP verplichten plaats in te ruimen voor SAMEN. Hij doet dat niet.

Besluit

De inzet van de verkiezingen was dat er vernieuwing in het beleid moest komen. SAMEN was er in de loop der maanden van overtuigd geraakt dat een nieuw beleid enkel mogelijk zou zijn als SAMEN zelf aan het beleid zou deelnemen. Noch LB, noch NU, noch CVP boden een garantie voor vernieuwing.

SAMEN en CVP maakten al onmiddellijk na de verkiezingen de afspraak dat ze hun lot aan elkaar zouden verbinden. SAMEN hield zich aan deze afspraak en Vandaele weigerde zelfs het burgemeesterschap, na van de CVP nog eens duidelijk de bevestiging gekregen te hebben dat ze SAMEN niet in de rug zou schieten. De CVP hield zich echter niet aan de afspraak.

Met het afstaan van een half mandaat kon de CVP een extra half mandaat van LB losmaken en kon SAMEN mee in de coalitie. Zelfs deze kleine geste heeft de CVP niet gedaan.

LB zwoer bij monde van Cattrysse dat er geen coalitie zou komen zonder SAMEN. Zowel LB als CVP hebben in de pers wekenlang verklaard dat zij Vandaele erbij wilden. De waarheid is dat, na de allereerste ontmoeting op 29 oktober, SAMEN bij geen enkel gesprek met CVP en LB werd betrokken.

Wat u hier leest, is maar een samenvatting. Het volledige verslag van de onderhandelingen kunt u aanvragen bij SAMEN, Warvinge 17, 3421 De Haan, of het lezen op internet <http://come.to/samen>

SAMEN

